

Repertoriumnummer 2023/
Datum van uitspraak 19 januari 2023
Rolnummer 2020/AB/523
Beslissing waartegen beroep 19/531/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT – sociaal statuut
tegensprekelijk arrest
definitief

J. Bart,

appellant,
vertegenwoordigd door mr. MARTLE Mieke, advocaat loco mr. DURNEZ Johan, advocaat te
3050 OUD HEVERLEE, Waversebaan 134A

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, met ondernemingsnummer 0206.731.645,
met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein 11,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. DE KERPEL Sven, advocaat, loco mr. DERVEAUX Pieter, advocaat
te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54

Na beraad spreekt het arbeidshof Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het bestreden vonnis uitgesproken door de tweede kamer van de arbeidsrechtbank Leuven op 29 juli 2020, met algemeen rolnummer 19/531/A;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd op de griffie op 3 september 2020;
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

I. Feiten

De heer B.J. was oprichter en enige zaakvoerder van de bv ONSITE, met ondernemingsnummer 0559.878.258.

De zetel van de vennootschap was oorspronkelijk gevestigd te 3380 Glabbeek, Kapellestraat 1/C. Op 7 september 2018 werd deze verplaatst naar 3300 Tienen, Gilainstraat 69, A/3.

Het bedrijf voerde gespecialiseerde bouwactiviteiten uit (Nacebelcode 43.99) en werkte hoofdzakelijk met werknemers van vreemde nationaliteit (Roemenen, Kroaten, enz.).

In de loop van 2015 werd de heer B.J. correctioneel veroordeeld, waarbij hem een beroepsverbod (als bestuurder) werd opgelegd van vijf jaar.

De algemene vergadering van de bv ONSITE ontsloeg de heer B.J. met ingang van 1 juli 2015 als enige zaakvoerder; vervolgens werd de heer N. P. als nieuwe zaakvoerder aangesteld.

Op 1 juli 2016 trad de heer B.J. als werknemer in dienst van de bv ONSITE.

Zijn tewerkstelling duurde tot 28 februari 2017.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) voerde een onderzoek uit naar het sociaal statuut van de heer B.J. in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017.

Bij beslissing van 26 juni 2019 is de RSZ overgegaan tot ambtshalve schrapping van de door de bv ONSITE voor de heer B.J. ingediende aangiften voor de periode van het derde kwartaal 2016 t.e.m. het eerste kwartaal 2017.

De heer B.J. kon zich niet verzoenen met deze beslissing van de RSZ.

Hij wendde zich vervolgens tot de arbeidsrechtbank Leuven om er de beslissing van de RSZ van 26 juni 2019 teniet te doen en voor recht te horen zeggen dat hij gedurende de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017 onderworpen was aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers.

II. DE BESLISSING VAN DE ARBEIDSRECHTBANK

De arbeidsrechtbank Leuven besliste bij vonnis van 29 juli 2020:

- de vordering van de heer B.J. ontvankelijk maar ongegrond te verklaren;
- de heer B.J. te veroordelen tot de kosten van het geding.

De heer B.J. kan zich niet verzoenen met het vonnis van de eerste rechters, reden waarom hij zich tot het arbeidshof Brussel heeft gewend.

III. DE VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

III.1

De heer B.J. tekende hoger beroep aan en vordert:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het vonnis a quo van 29 juli 2020 teniet te doen;
- de heer B.J. toe te laten door alle middelen van recht, met inbegrip van een persoonlijke verschijning en/of getuigen, het bewijs te leveren van het bestaan van een gezagsverhouding in het kader van zijn arbeidsovereenkomst met de bv ONSITE voor de periode van 1 juli 2016 tot 28 februari 2017; [alook van het gegeven dat] de feitelijke leiding van de bv ONSITE in handen was van de heer B.J. voor dezelfde periode;
- de beslissing van de RSZ van 26 juni 2019 teniet te doen;
- opnieuw recht doende, te zeggen voor recht dat de heer B.J. gedurende de periode van 1 juli 2016 tot 28 februari 2017 terecht onderworpen was aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers;
- de RSZ te veroordelen tot de kosten van het geding.

III.2

De RSZ vordert:

- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- de heer B.J. ervan af te wijzen en te veroordelen tot de kosten.

IV. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

V. BESPREKING

V.1.

Het arbeidshof wordt gevraagd te onderzoeken of de heer B.J. in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2018 al dan niet terecht onderworpen is geweest aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers.

V.2.

De onderwerping aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers vindt toepassing op de werknemers die door een arbeidsovereenkomst zijn verbonden (art. 1, §1, 1ste lid, van de RSZ-wet van 27 juni 1969).

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten (Cass., 6 maart 2000, *JTT*, 2000, 227). De constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst zijn (a) het bestaan van een overeenkomst, (b) het verrichten van arbeid, (c) het ontvangen van loon en (d) een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder gezag van de werkgever (W. van Eeckhoutte, *Sociaal Compendium '16-'17 Arbeidsrecht*, Kluwer, Mechelen, 2016, band I, 605).

Op 1 juli 2016 trad de heer B.J. in dienst van de bv ONSITE op grond van een arbeidsovereenkomst voor bedienden voor onbepaalde tijd (stuk 1/3, bundel geïntimeerde). Zijn tewerkstelling duurde tot 28 februari 2017.

De RSZ is van oordeel dat de arbeidsovereenkomst tussen de heer B.J. en de bv ONSITE in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2018 geveinsd is omdat één van de constitutieve elementen van de arbeidsovereenkomst, m.n. gezag, ontbreekt.

V.3.

Sinds de “kwalificatiearresten” van het Hof van Cassatie (Cass., 23 december 2002, *JTT*, 2003 271; Cass., 28 april 2003, *JTT*, 261, Cass., 8 december 2003, *JTT*, 2004, 122, Cass., 3 mei 2004, *NJW* 2005, 18, Cass., 6 december 2004, *NJW*, 21) wordt aangenomen dat de kwalificatie van de overeenkomst door de partijen als *vertrekpunt* geldt bij het beoordelen van de vraag of er een arbeidsovereenkomst bestaat. De rechter mag de bewoordingen, evenals de inhoud van een tussen partijen gesloten overeenkomst immers niet zomaar afwijzen. In beginsel moet de rechter zowel de bewijskracht als de bindende kracht (datgene waartoe de partijen zich werkelijk hebben willen verbinden) van de overeenkomst respecteren. Alleen wanneer de

overeenkomst niet wettig is, is de onwettige overeenkomst zelf niet verbindend ex artikel 1134 BW en kan de rechter de kwalificatie die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven terzijde schuiven om tot een herkwalificatie over te gaan. Er is sprake van een onwettige overeenkomst wanneer de overeenkomst door de partijen als een arbeidsovereenkomst wordt gekwalificeerd, terwijl dat in wezen niet het geval is, m.n. door de afwezigheid van een gezagsverhouding tussen de contractpartijen. Omdat de kwalificatie van de partijen op die grond terzijde zou kunnen worden geschoven, moet wel vaststaan, en bijgevolg noodzakelijkerwijs bewezen zijn, dat er effectief *geen* gezagsverhouding is. Er kan immers maar een arbeidsovereenkomst bestaan wanneer alle constitutieve elementen van de arbeidsovereenkomst voorhanden zijn. Wanneer de partijen veinzen dat ze op grond van een gezagsverhouding (en dus op grond van een arbeidsovereenkomst) samenwerken, betekent zulks dat de rechter de kwalificatie maar mag wijzigen wanneer hij uit de feiten vaststelt dat er effectief *geen* gezag of verhouding van ondergeschiktheid is (W. Rauws, *De kwalificatie van de (arbeids)overeenkomst*, bundel colloquium Schijnzelfstandigheid, Gent, 20 oktober 2005, p. 1-5; W. van Eeckhoutte, *Gezag* in de cassatierechtspraak, *NJW* 2005, nr. 95, p. 2-17; V. Doms, T. Messiaen, *Schijnzelfstandigheid*, Larcier, Brussel, 2005, p. 149-162; T. Messiaen, K. Van Den Langebergh, *Contractvrijheid en de ontwijking van het werknemerschap: is de arbeidsrelatiewet een afdoende remedie tegen de schijnzelfstandigheid*?, in M. Rigaux, A. Latinne (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 115-191).

In het verlengde van de voornoemde “kwalificatiearresten” werd bij Programmawet (I) van 27 december 2006 (Arbeidsrelatiewet) een aantal principes en criteria ingevoerd om de aard van de arbeidsrelatie te kunnen bepalen.

Overeenkomstig artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet kiezen de partijen, zonder daarbij de openbare orde, goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden, vrij de aard van hun arbeidsrelatie, waarbij de effectieve uitvoering van de arbeidsovereenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

Wanneer de uitoefening van de arbeidsrelatie voldoende elementen naar voor brengt die onverenigbaar zijn met de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven, gebeurt er een herkwalificatie van de arbeidsrelatie en wordt er een overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid toegepast.

Artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet bepaalt de algemene criteria die het mogelijk moeten maken het bestaan of de afwezigheid van een gezagsband te beoordelen, m.n. (a) de wil van de partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van artikel 331 worden uitgevoerd; (b) de vrijheid van organisatie van de werktijd; (c) de vrijheid van organisatie van het werk en (d) de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

De verplichtingen die inherent zijn aan de uitoefening van een beroep en die door of krachtens een wet zijn opgelegd kunnen daarentegen niet in overweging worden genomen om de aard van een arbeidsrelatie te beoordelen. Conform artikel 333, §3, van de Arbeidsrelatiewet zijn de hiernavolgende elementen, op zichzelf genomen, niet bij machte om de arbeidsrelatie adequaat te kwalificeren : (a) de titel van de overeenkomst; (b) de inschrijving bij een instelling van sociale zekerheid; (c) de inschrijving bij de Kruispuntbank van Ondernemingen; (d) de inschrijving bij de administratie van de btw en (e) de wijze waarop de inkomsten bij de fiscale administratie worden aangegeven (Ph. De Wulf, S. Diels, M.A. Staar, De Arbeidsrelatiewet: 5 jaar rechtspraak, *Or.*, 2012, 179-192; H. Van Hoogenbemt, Zelfstandigheid en schijnzelfstandigheid na de Programmawet (I) van 27 december 2006, *Or.*, 2007, 49-65).

V.4.

Zowel uit artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet als uit de cassatierechtspraak vloeit voort dat de partijen vrij het statuut bepalen waarvoor ze hun activiteit uitoefenen en hun betrekkingen regelen en dat het gekozen statuut van (loontrekkende/zelfstandige) zich opdringt in de mate waarin het niet wordt tegengesproken door de uitvoeringsmodaliteiten van de gepresteerde arbeid (Arbh. Brussel, 12 februari 2014, *JTT*, 171).

Het arbeidshof mag geen andere kwalificatie in de plaats stellen wanneer de elementen die aan zijn beoordeling worden voorgelegd, de door de partijen aangenomen kwalificatie niet uitsluiten (Cass., 22 december 2002, *JTT*, 2003, 271).

Derhalve dient te worden onderzocht of uit de feiten inderdaad blijkt dat de heer B.J., zoals hij zelf voorhoudt, in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2018 arbeid heeft verricht tegen loon in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van de bv ON-SITE.

V.5.

Het komt de RSZ toe te bewijzen dat er geen arbeidsovereenkomst bestaat tussen de heer B.J. en de bv ONSITE, wat impliceert dat het bewijs zal moeten worden geleverd van het bestaan van een overeenkomst van zelfstandige arbeid, wegens de afwezigheid van gezag in de

voorgehouden arbeidsrelatie. Voor zover de gegevens die hiervoor worden aangevoerd niet onverenigbaar zijn met het bestaan van een arbeidsovereenkomst, zijn deze gegevens geen sluitend bewijs van het bestaan van een overeenkomst van zelfstandige arbeid (vgl. Cass., 5 februari 2007, RW, 2007-2008, 781).

Het voorgaande neemt niet weg dat alle partijen gehouden zijn mee te werken aan de bewijsvoering (artikel 8.4, derde lid, nieuw BW).

In de regel dient het bewijs geleverd te worden met een redelijke mate van zekerheid (artikel 8.5, nieuw BW).

Evenwel volstaat de waarschijnlijkheid van een feit voor hij die de bewijslast draagt van een negatief feit of voor hij die de bewijslast draagt van positieve feiten waarvan het vanwege de aard zelf van het te bewijzen feit niet mogelijk of niet redelijk is om een zeker bewijs te verlangen (artikel 8.6, nieuw BW).

V.6.

Het is kennelijk niet betwist dat de heer B.J. in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2018 voor de bv ONSITE prestaties (arbeid) heeft verricht, tegen een vergoeding (loon), in het kader van een overeenkomst (stukken 1/3 en 1/4, bundel geïntimeerde).

Er bestaat wel betwisting over de vraag of de heer B.J. zijn prestaties (arbeid) heeft verricht in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder gezag van de bv ONSITE.

V.7.

Het arbeidshof stelt, wat het bestaan van een gezagsverhouding betreft, het volgende vast:

- De heer B.J. was oprichter en zaakvoerder van de bv ONSITE, met ondernemingsnummer 0559.878.258. Het betreft hier een bouwbedrijf, dat voornamelijk werkte met werknemers van vreemde nationaliteit (Roemenen). Het bedrijf werd op 10 januari 2019 in falingsverklaring verklaard.
- In tegenstelling tot wat de heer B.J. voorhoudt, is de heer Ion Aurel Tomiaga *nooit* zaakvoerder geweest van de bv ONSITE.
- In de loop van 2015 werd de heer B.J. correctioneel veroordeeld, waarbij hem een beroepsverbod van vijf jaar (als zaakvoerder) werd opgelegd.

- Op 1 juli 2015 ontsloeg de bv ONSITE de heer B.J. als zaakvoerder. Hij werd als enige zaakvoerder opgevolgd door de heer N.P..

Het betreft hier een Roemeense arbeider van de bv ONSITE, die de Nederlandse taal niet machtig is. Hij bleef zaakvoerder tot 15 april 2018.

- Op 1 juli 2016 trad de heer B.J. als administratief bediende in dienst van de bv ONSITE.

De heer B.J. regelde en ondertekende, namens de bv ONSITE, alle documenten die noodzakelijk waren om zijn tewerkstelling mogelijk te maken. Zo ondertekende hij bijvoorbeeld op 7 september 2015 een volmacht waardoor het sociaal secretariaat bevoegd werd de belangen van de bv ONSITE te behartigen ten aanzien van de RSZ (stuk 1/2, bundel geïntimeerde).

- In tegenstelling tot wat de heer B.J. voorhoudt, werd het dagelijks bestuur van de bv ONSITE niet waargenomen door de heer N.P..

Elk bewijs hiervan ontbreekt. Het tegendeel blijkt uit de verklaring van de heer B.J.. Hij erkende dat de heer N. P. de Nederlandse taal niet machtig is en geen verstand heeft van “*administratie*” die verband houdt met het besturen van een vennootschap en “*alles dat er bij komt*”. Uit zijn verklaring blijkt verder dat hij alle handelingen en beslissingen van het dagelijks bestuur van de bv ONSITE voor zijn rekening nam (stuk 1/1, bundel geïntimeerde).

De heer N. P. was hoofdzakelijk als arbeider werkzaam op de werven.

- Er kan ernstig betwijfeld worden dat de heer N. P. financiële belangen had in de bv ONSITE. Uit het voorgelegde “aandelenregister” blijkt dat de heer N. P. op 1 juli 2015 in totaal 50 aandelen van de bv ONSITE heeft overgenomen van de heer B.J.. Hiervoor zou hij 15.000 euro hebben betaald. Evenwel kan, ondanks herhaaldelijk verzoek daartoe, de heer B.J. geen enkel bewijs van ontvangst van betaling voorleggen. Het voorgaande doet vermoeden dat de overname van 50 aandelen louter fictief was, met als doel een louter papieren werkelijkheid te scheppen.
- De heer B.J. trad in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017 op als ‘feitelijk zaakvoerder’ van de bv ONSITE.

In die zin verklaarde de heer B.J. dat hij, naar aanleiding van zijn beroepsverbod van vijf jaar, voor de bv ONSITE, waarvan hij de enige zaakvoerder was, op zoek is gegaan naar een andere zaakvoerder, m.n. de heer N.P., omdat hij de vennootschap *“in orde [wilde] houden, zodat [hij] eventueel na die periode [van vijf jaar beroepsverbod] terug zaakvoerder k[o]n worden en de [vennootschap] terug volledig zelf k[o]n runnen.”* (stuk 1/1, bundel geïntimeerde).

De heer N. P. had, als Roemeense arbeider die de Nederlandse taal niet machtig is, geen notie van het besturen van een bedrijf.

Verder erkende de heer B.J. dat *“[hij] ervoor zorgde dat alles kon blijven bestaan”* (stuk 1/1, bundel geïntimeerde). Hij oefende m.a.w. alle bestuursbevoegdheden uit en verrichtte als bestuurshandelingen die noodzakelijk waren om de bv ONSITE levensvatbaar te houden.

De heer N. P. somt, in zijn verklaring, geen enkele bestuurshandeling op die hij, als zaakvoerder, zou hebben verricht voor de bv ONSITE. Alles werd overgelaten aan de heer B.J..

De heer B.J. zorgde ervoor dat *“alle nodige vergunningen, documenten van overheid en dergelijke in orde werden gebracht”*. Hij stond in voor de aanwerving van personeel; hij zorgde voor alle administratie; hij stond in voor de handelingen van de zaakvoerder; hij was in de vennootschap het enige aanspreekpunt; hij had als enige contact met en gaf als enige opdracht aan het sociaal secretariaat, bijvoorbeeld om de lonen te betalen; hij kon vrij beschikken over de rekening van het bedrijf om betalingen te verrichten (volmacht); hij regelde zijn eigen loon; hij regelde alle vergaderingen; hij bepaalde wanneer welke bestuurshandelingen werden gesteld; hij regelde hoe het bedrijf moest worden bestuurd; enz. (stuk 1, bundel geïntimeerde).

Ook stelde de heer B.J. de jaarrekeningen op van de bv ONSITE; minstens werden deze in zijn naam neergelegd bij de Nationale Bank van België (NBB). Het voorgaande blijkt bijvoorbeeld uit het gegeven dat de jaarrekeningen van de bv ONSITE van 2015 en 2016 (die op 16 september 2016 en 30 september 2017 bij de NBB werden neergelegd), nog steeds de heer B.J. als enige zaakvoerder vermelden, hoewel betrokkene reeds op 1 juli 2015 als zaakvoerder was ontslagen. Pas op 9 augustus 2018 werden de gecorrigeerde jaarrekeningen van 2015 en 2016 neergelegd, met vermelding van de nieuwe zaakvoerder(s).

Alle handelingen die nodig waren om de bv ONSITE te kunnen besturen, werden zonder enige controle door de heer B.J. uitgevoerd. In die zin verklaarde de heer N. P. dat “[hij] geen controle deed op het werk [van de heer B.J.] omdat [hij] daartoe geen reden had om [dat] te doen” (stuk 1, bundel geïntimeerde).

Al het voorgaande toont aan dat de heer B.J. als enige zeggenschap uitoefende binnen de bv ONSITE, waarbij hij, zonder enige controle, als feitelijk zaakvoerder positieve daden van bestuur stelde in onafhankelijkheid. Uit niets blijkt dat de heer B.J. hierbij enige verantwoording moest afleggen ten aanzien van de heer N.P.. Integendeel. Er werd geen enkele controle uitgeoefend op de (rechts)handelingen die de heer B.J. stelde voor/namens de bv ONSITE.

De heer N. P. moest zich daarentegen, ondanks zijn officieel mandaat als zaakvoerder, niets aantrekken van het bedrijf. In werkelijkheid bleef hij, zoals voorheen, zijn werkzaamheden als arbeider uitoefenen op de werven, zonder zich te bekommeren om het bestuur/beleid van de bv ONSITE (stuk 1/1, bundel geïntimeerde). Er werd uitsluitend op de werven gebruik gemaakt van zijn technische vakkennis.

Het was de heer B.J. die, in volle onafhankelijkheid, de bestuursbevoegdheden van de bv ONSITE uitoefende in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017. Hij was de feitelijke zaakvoerder van de bv ONSITE, terwijl de heer N. P. louter op papier zaakvoerder was, vermoedelijk om het beroepsverbod van de heer B.J. te kunnen omzeilen.

- De zetel van de bv ONSITE bleef tot 7 september 2018 gevestigd te 3380 Glabbeek, Kapellestraat 1/C, zijnde de woonplaats van de heer B.J.. Ook dit gegeven bevestigt dat de heer B.J. de feitelijke zaakvoerder’ was van de bv ONSITE in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017.
- Als papieren zaakvoerder van de bv ONSITE oefende de heer N. P. in werkelijkheid het werkgeversgezag niet uit. Hij deed dat slecht op papier, niet in de feiten.

In de realiteit oefende alleen de heer B.J., als enige feitelijke zaakvoerder, het werkgeversgezag uit.

In die zin heeft de heer B.J. zijn prestaties *niet* verricht in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder gezag van de bv ONSITE.

- De heer N. P. verklaarde dat “[hij] geen controle deed op het werk [van de heer B.J.] omdat [hij] daartoe geen reden had om [dat] te doen” (stuk 1, bundel geïntimeerde).

Deze uitspraak laat toe, met een zekere mate van waarschijnlijkheid, aan te nemen dat de heer B.J. geheel vrij was in de organisatie van zijn werktijd en in de organisatie van zijn werk. Er liggen geen argumenten voor die op het tegendeel zouden kunnen wijzen.

Het tegendeel blijkt evenmin uit de verklaring van de heer N.P.. Nergens beweert hij dat de heer B.J. aan hem verantwoording verschuldigd was over de organisatie van zijn werktijd en/of de organisatie van zijn werk. Dat blijkt evenmin uit de verklaring die de heer B.J. heeft afgelegd aan de RSZ (stukken 1 en 1/1, bundel geïntimeerde).

- Zoals supra reeds werd aangehaald, oefende de heer N. P. geen controle uit over de heer B.J. in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017.

De heer N. P. had daartoe ook niet de mogelijkheid. Hij was de Nederlandse taal niet machtig; hij had geen kennis van de Belgische administratie en wist niet hoe een bedrijf te besturen; hij had evenmin inzicht in de bevoegdheden die de heer B.J. in de bv ONSITE uitoefende; hij had geen kennis van de bestuurshandelingen die de heer B.J. moest verrichten om de vennootschap recht te houden.

De heer N. P. was bovendien volledig afhankelijk van de heer B.J., omdat alleen de heer B.J., naar eigen zeggen, “ervoor zorgde dat alles kon blijven bestaan” (stuk 1/1, bundel geïntimeerde). Zonder de heer B.J. konden geen beslissingen worden genomen en/of uitgevoerd. Zonder de heer B.J. kon de bv ONSITE niet bestaan. Hij beschikte m.a.w. binnen de vennootschap als enige over de macht om bestuurshandelingen op te leggen of te verhinderen.

In deze omstandigheden was het de heer N. P. niet mogelijk (hiërarchisch) gezag uit te oefenen over de heer B.J..

- Het verzoek tot getuigenverhoor wordt afgewezen. Het betreft hier een louter formeel verzoek zonder enige motivering. Er wordt nergens aangegeven wie als getuige moet worden opgeroepen, noch wordt verduidelijkt wat deze getuige kan bewijzen.

Uit alle voorgaande overwegingen besluit het arbeidshof dat elke gezagsverhouding tussen de heer B.J. en de bv ONSITE uitgesloten was in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017.

Het ontbreken van een gezagsverhouding in de relatie tussen de heer B.J. en de bv ONSITE sluit het bestaan van een arbeidsovereenkomst tussen hen uit in de periode van 1 juli 2016 t.e.m. 28 februari 2017.

Bij beslissing van 26 juni 2019 is de RSZ derhalve terecht overgegaan tot ambtshalve schrapping van de door de bv ONSITE voor de heer B.J. ingediende aangiften voor de periode van het derde kwartaal 2016 t.e.m. het eerste kwartaal 2017.

In die zin is het hoger beroep ongegrond.

Het vakkundig gemotiveerd vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 29 juli 2020, met algemeen rolnummer 19/531/A, moet, wat de ontvankelijkheid en de ongegrondheid van de vordering van de heer B.J. betreft, worden bevestigd.

V.8

Ten slotte bestaat nog discussie over de vraag wie de kosten van de procedure, in beide aanleggen, moet betalen.

De heer B.J. treedt op in zijn hoedanigheid van sociaal verzekerde, als bedoeld in artikel 2, 7° van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het sociaal handvest van de sociaal verzekerde, zodat de RSZ conform artikel 1017, tweede lid, Ger.W. in beide aanleggen verwezen moet worden in de kosten van de procedure (Cass., 12 januari 1998, *Pas.*, 1998, I, 70; Arbh. Luik, afdeling Namen, 13 oktober 2022, *JTT*, 2022, 426).

Het voorgaande heeft tot gevolg dat de rechtsplegingsvergoeding moet worden bepaald overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007.

De rechtsplegingsvergoedingen zijn op 1 juni 2021, 1 april 2022 en 1 november 2022 geïndexeerd.

De indexatie is met onmiddellijke ingang van toepassing op de hangende gedingen (B. Van den Bergh, S. Sobrie, *Wie zal dat betalen...? De rechtsplegingsvergoeding ont(k)leed*, Wolters Kluwers, Mechelen, 2021, 12-13).

De appelrechter moet zich, voor wat betreft de begroting van de (geïndexeerde) rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg, plaatsen op de datum van de uitspraak van de eerste rechters (Cass., 1 maart 2019, C.18.0219.N, www.juportal.be).

Het betreft hier een niet in geld gewaardeerde vordering.

De rechtsplegingsvergoeding kan, in graad van eerste aanleg, worden begroot op 142,12 euro en, in graad van hoger beroep, op 204,09 euro aangezien geen argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag

De heer B.J. vordert telkens een rechtsplegingsvergoeding van 131,18 euro.

Het arbeidshof kan geen uitspraak doen over zaken die niet in de syntheseconclusies worden gevorderd (Cass., 29 maart 2012, *RW*, 2012-13, 1145-1146).

De heer B.J. is bijgevolg gerechtigd op een rechtsplegingsvergoeding in graad van eerste aanleg van 131,18 euro en op een rechtsplegingsvergoeding in graad van hoger beroep van 131,18 euro.

BESLISSING

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Mevrouw N. Van den Brande, advocaat-generaal, bracht haar eensluidend mondeling advies uit, waarop partijen niet hebben gerepliceerd.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en slechts in zeer beperkte mate gegrond.

Bevestigt het vonnis van de tweede kamer van de arbeidsrechtbank Leuven van 29 juli 2020, met algemeen rolnummer 19/531/A, in al zijn beschikkingen, met uitzondering van de regeling van de kosten van de procedure.

Verwijst de RSZ, in beide aanleggen, tot de kosten van de procedure, als bedoeld in artikel 1018 Ger.W., met inbegrip, per aanleg, van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Vereffent de kosten van de procedure, in beide aanleggen, aan de zijde van de heer B.J. op een rechtsplegingsvergoeding, in graad van eerste aanleg, van 131,18 euro en op een rechtsplegingsvergoeding, in graad van hoger beroep, van 131, 18 euro.

Wijst al het overige, dat niet van rechtswege geldt, af.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof Brussel, samengesteld uit:

Bernard DEGRAEVE, raadsheer m.o.,
Luc ARDIES, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Ilse TIMPERMAN, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider
bijgestaan door Dirk VAN DEN BROECKE, griffier.

Dirk VAN DEN BROECKE,

Ilse TIMPERMAN,

Luc ARDIES,

Bernard DEGRAEVE

De heer Luc ARDIES, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door B. DEGRAEVE, raadsheer m.o. en mevrouw Ilse TIMPERMAN, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-arbeider.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 19 januari 2023 door:

Bernard DEGRAEVE, raadsheer m.o.,
Dirk VAN DEN BROECKE, griffier.

Dirk VAN DEN BROECKE,

Bernard DEGRAEVE.